

1. PAŚĆ *sb f*

a *jasne*.

sg *N* paść. ◇ [*pl I* paściami. ◇ *L* paściach.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Sidla, pułapka na zwierzęta:

W porównaniach: Iż stworzeniu bożemu/ przez obrazy przychodzi ná duży ludzkiej/ wielkie pokuszenie: I są iáko páść nogam ludzi proſtych/ dla tego iż wymyſlenie Obrázow/ ieſt potzátkiem nietrzyſtoſci/ y wynálezienie ich/ ieſt żywota ſkáżenie *KrowObr* 116v; [ále iáko nye odarło ſie ſucho odmiennemu Apoſtacie/ [...] tákże też [...]. y onemu Ceryntowi Syná Bożego błuzniącemu/ kthorego łáznia by ſzczurká w páſciach przygniotła *GilPos* 205v].

[*Szereg:* »łapica albo paść«: ábowiem łowić myſzy łapicámi álbo páſciámi/ [...] to poſpolici ludzie vmieią. *Cresc* 1571 642 (*Linde*).]

Synonimy: klatka, łapica, łapka, pułapka, samolowka, sidło, ślak.

LWil